

עין משפט
גד מצוה

קבו א מיי פ"ג מה'י שלחין הלכה ד קמג עשין פד טוש"ע ח"מ ס' קבד סעף ח וברב אלפס ז"ק פ"ט דף מ. וברא"ש שס סימן כגן:
א ב מיי פ"א מה'י נזק מנות הלכה ג [ב] ו פ"ח הלכה י סמג עשין סו טוש"ע ח"מ סימן שפט סעף ג וס' מיט סעי' א:
ב ג מיי פ"ט מה'י מלה ולוה הלכה א סמג עשין ד טוש"ע ח"מ ס' קב סעף א:
ג ד מיי שס הלכה ד ופט"ו מה'י ארסות הלכה ג סמג עשין מח טוש"ע אר"ע סימן ק סעף ב:
ד ה מיי פ"ח מה'י מלה הלכה א ופ"ט הלכה ג סמג עשין ד טוש"ע ח"מ סימן ק"א סעף ח:
ה ו מיי שס פ"טע ה"א ופ"ח מה'י נזק ממון ה'י א סמג שס טוש"ע ח"מ ס' קב סעף כא וסעף יח ס' מיט סעף ג:

ו ז מיי פ"א מה'י מלה הל' יא ופ"ט מה'י גולה ה'י ה ז סמג שס וס' עג טוש"ע ח"מ סימן קטו סעי' א וס' שע סעי' א:
ז ח מיי פ"א מה'י מלה הלכה א ופ"ח מה'י ארסות הל' יג סמג עשין מח טוש"ע אר"ע ס' גג סעי' כז וס' קיב סעי' ז:

ח ט מיי פ"ג מה'י ארסות הלכה כ סמג עשין שס טוש"ע ח"מ סימן רסו סעי' ח:

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

- במספר שנים אחר חיובל תהגה מאת עמיתך במספר שני תבאות ימך ל'.

- בי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירו ובער בשדה אחר מיטב שדרו ומיטב פרמו ישלם: שמות כב ד

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ובתובת אשה ב'. וקשה דלמ"ד. עי' תנעות דף י ע"א מד"ה הויאל:

תוספות רי"ד

אמר אביי נקטינ בעל בנכסי אשתו צריך הורשאה דקנין פירות לאו קנין הגוף דמי כ"ל ולא אמרן אלא דליכא פירא אבל איכא פירא מיגד דמשתעי דינא אפירא משתעי נמי דינא אנופא:

סליק פירקא

הניזקין שמין להן בעידית ובי"ח בבינונית וכתובת אשה ביובורית רבי מאיר אומר אף כתובת אשה

בבינונית אין נפרעין מנכסים במקום שיש נכסים יתומים אלא מן הויבורית. פי' אם אינו רוצה המזיק להגבותו מטלטלים דמי נזק אלא קרקע מגבהו כשמות נזק מן העידית שבנכסיו כדכתיב שדרו ומיטב כרמו ישלם ועידית היא הנאה שבכל קרקעותיו את כל נאות יעקב (איכה ב' ב') (תרגומא ית כל עידית יעקב וכל מה שגובה בשומא גובה אלא שיותר אדם רוצה מעט עידית מהרבה זיבורית אבל אם רוצה להגבותו מטלטלין מגבהו ממה שהוא רוצה ואפילו סובין כדאמרין בפ' ארבעה אבות נזיקין (ב"ק ו.) כסף ישיב ואפילו שוה כסף ואפילו סובין וזהו כסף דאקיל רחמנא ישיב לרבות שוה כסף ואפילו סובין אלא גבי ב"ח עבר לזה לאיש מלוה מטלטלין:
ובי"ח בבינונית פי' בודלית ליה זוזי אבל אי אית ליה זוזי לא מצי פטר נפשיה לא בקרקע ולא במטלטלין אלא בזוזי דדוקא גבי מזיק הוא דאקיל רחמנא ישיב לרבות שוה כסף ואפילו סובין אלא גבי ב"ח עבר לזה לאיש מלוה כדכתבינן בכתובות בפ' הכותב (פ.) ובבבא בתרא בפ' המוכר בית כור עפר ואי לית ליה זוזי ואית ליה מטלטלין ה"ז דלא מצי מבני ליה קרקע אבל (אית) [אי לית] ליה זוזי ולא מטלטלין מגבהו מן הקרקע ומן היבנונית:
וכתובת אשה ביובורית. פי' כתובת אשה לא גביא אלא מן הקרקע ואי לא משכחא קרקע מפסדא ואפילו מניה ולא אמרין מניה ואפילו דעל תפחיה אלא גבי ב"ח אבל אשה אין דינא אלא מן הקרקע ואפילו מניה כדכתבינן בפ' הכותב וזיבורית

מח:

הניזקין שמין להן בעידית.
אין ענין נזקין אלל גיטין אלא משום דתנא לעיל בהשולחט^(ט) מילי דתיקון העולם תנא ליה הכא וגט פשוט דתנא צבצא בתרא ולא תנאה הכא במכילתין משום דליירי הכס צמילי שטרות כיצד נעשין תנא הכס:
ובתובת אשה

ביובורית.
גגמ' מפרש טעמא משום דיותר ממנה שהאיש רואה לישא האשה רואה להנשא ^ו וקשה דלמאן דלאמר כתובה דלוריימא דליף לה צפ' קמא דכתובות (דף י.) ממכוהר הצתולות שיהא זה כמוהר הצתולות ומוהר הצתולות כו^א מדלוריימא דינא צעידת^ב ואמאי הפקיעו חכמים דינא מהאי טעמא^ג ור"מ נמי דלאמר דינא צבינונית קסבר כתובה דלוריימא צפ' אע"פ (כתובות דף טו.) וי"ל דטעמא דהפקיעו חכמים דינא כדלאמר גגמ' (לקמן מח.) גצי כתובה צל חוב שלא יראה אדם לחצירו שזה נאה ויאמר אקפון ואלונו הכי נמי חשו חכמים צאשה שמא תקניטנו כדי שיגרשנה ותגנה כתובה^ד וטעמא דיותר משהאיש רואה לישא אשה רואה להנשא לא היו אלא משום דלא תימא^ה כמו שצנל חוב צבינונית משום נעילת דלת אשה נמי משום חיות תהא צבינונית:

אין נפרעין מנכסים משועבדין ב'.
ואע"ג דלמאן דאמרש"י שעבודא לאו דלוריימא מדלוריימא נמי צלא תיקון העולם לא גצי ממשעבדי ואפילו למ"ד שעבודא דלוריימא מכל מקום צע"ח דינו ציבורית מן המורה"י מ"מ אי לאו משום תיקון העולם היה גובה אפילו ממשעבדי צבינונית משום נעילת דלת להכי קאמר שפיר משום תיקון העולם:
אין נפרעין מנכסי יתומים ב'.
צנצל חוב ניחא דלא חיישין לנעילת דלת כדאמרין בגמרא (לקמן דף ג.) דלא מסיק מלוה אדעתיה דמית לוח אצל ניזקין דדינן מדלוריימא צעידת איך הפקיעו חכמים דינן משום יתומים ובגמרא אמר דמיתמי ציבורית אפילו הן ניזקין ונרצא ניחא דמוקי לה כגון שהיתה עידית דניזק כיצורית דמזיק כו' ולאציי ולמר זוטרא דפליגי עליה איכא למימר דסברי שעבודא לאו דלוריימא אי נמי לא פלוג רבנן צין צנל חוב לניזקין:
אמר אביי **א**א צריכא אלא דר' ישמעאל דאמר מדלוריימא בדניזק ב'.
הקשה ר"ת דהכא משמע לאציי דפליגי ר' ישמעאל ור' עקיבא אי שיימינן דניזק הן בדמזיק וכן תנא בהדיא לקמן וצפ' הכונס (ב"ק דף נט.) מוקי אציי פלוגמיהו צנידון צמשייר שבו ונראה לפרש דאע"ג דפליגי אי שיימינן דניזק או צדמזיק מ"מ משמע ליה לאציי צנידון צמשייר שבו נמי פליגי מדקאמר ר"ע לא צא הכתוב משמע מתוך תשובתו שכן ר"ל לא צא הכתוב להחמיר על המזיק כמו שאמרת אלא לענין עידית לצד צא הכתוב ואי לא פליגי צנידון צמשייר שבו אלא צעידת לחודיה לא היה מחמיר ר' ישמעאל על המזיק צשום דבר טפי מר' עקיבא אלא אדרבה ר"ע דלאמר צדמזיק שיימינן מחמיר טפי כמו שאפרש בסמוך ולהכי טעי טפי צמילתיה דר' ישמעאל מדברי רבי

שעבודא לאו דלוריימא אי נמי לא פלוג רבנן צין צנל חוב לניזקין:
אמר אביי **א**א צריכא אלא דר' ישמעאל דאמר מדלוריימא בדניזק ב'.
הקשה ר"ת דהכא משמע לאציי דפליגי ר' ישמעאל ור' עקיבא אי שיימינן דניזק הן בדמזיק וכן תנא בהדיא לקמן וצפ' הכונס (ב"ק דף נט.) מוקי אציי פלוגמיהו צנידון צמשייר שבו ונראה לפרש דאע"ג דפליגי אי שיימינן דניזק או צדמזיק מ"מ משמע ליה לאציי צנידון צמשייר שבו נמי פליגי מדקאמר ר"ע לא צא הכתוב משמע מתוך תשובתו שכן ר"ל לא צא הכתוב להחמיר על המזיק כמו שאמרת אלא לענין עידית לצד צא הכתוב ואי לא פליגי צנידון צמשייר שבו אלא צעידת לחודיה לא היה מחמיר ר' ישמעאל על המזיק צשום דבר טפי מר' עקיבא אלא אדרבה ר"ע דלאמר צדמזיק שיימינן מחמיר טפי כמו שאפרש בסמוך ולהכי טעי טפי צמילתיה דר' ישמעאל מדברי רבי ממה שהזיק כדפירשנו:
ורב' ישמעאל אב' שמנה ב'.
פירוש צשלמא אכל שמנה משלם שמנה אלא אכל כחושה אמאי משלם שמנה ח"ג הכי פירושו כיון דצאכל שמנה אינו משלם אלא שמנה כמו שהזיקה ולא קנסין ליה לשלם יותר ממה שהזיק אם כן כשאכל כחושה נמי לא לקנסיה לשלם שמנה:

השולח פרק רביעי גיטין

במספר שני תבואות ימכר לך מתניתא
דתניא בכור נוטל פי שנים בשדה החוזרת לאביו ביובל אמר אביי ^אנקטינ בעל בנכסי אשתו צריך הרשאה ולא אמרן אלא דלא נחית אפירי אבל נחית אפירי מיגד דמשתעי דינא אפירי משתעי דינא אנופא:

במספר שני תבואות ימכר לך מתניתא

דתניא בכור נוטל פי שנים בשדה החוזרת לאביו ביובל אמר אביי ^אנקטינ בעל בנכסי אשתו צריך הרשאה ולא אמרן אלא דלא נחית אפירי אבל נחית אפירי מיגד דמשתעי דינא אפירי משתעי דינא אנופא:

הדרן עלך השולח

הניזקין בשמין להן בעידית
ובעל חוב בבינונית יכתובת אשה בבינונית ^אאין ר"מ אומר אף כתובת אשה בבינונית ^אאין נפרעין מנכסים משועבדים ^אבמקום שיש נכסי בני חורין ואפילו הן זיבורית ^אאין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזיבורית ^אאין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות ^אולמזון האשה והגנות מנכסים משועבדין מפני תיקון העולם ^אוהמוצא מציאה לא ישבע מפני תיקון העולם:
גמ' מפני תיקון העולם דלוריימא היא דכתיב ^במיטב שדרו ומיטב כרמו ישלם אמר אביי לא צריכא אלא לרבי ישמעאל ^בדאמר מדלוריימא בדניזק שיימינן קמ"ל מפני תיקון העולם שיימינן ברמזיק מאי רבי ישמעאל ^בדתניא מיטב שדרו ומיטב כרמו ישלם מיטב שדרו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק דברי רבי ישמעאל רע"א לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית וק"ו להקדש ולר' ישמעאל אבל שמנה משלם שמונה אבל כחושה משלם שמונה אמר רב אידי בר אבין הכא בבואי עסקינן כגון שאכלה ערוגה בין הערוגות ולא ידעינן אי כחושה אבל אי שמנה אבל דמשלם ליה ^בממיטב אמר רבא אילו ידעינן דכחושה אבל משלם כחושה השתא דלא ידעינן משלם שמונה המוציא מחברו עליו הראיה אלא אמר רב אחא בר יעקב הכא

במספר שני תבואות.
וצשעת היוצל משתעי כדכתיב צמספר שנים אחר היוצל וגו' אלמא אין גוף הקרקע מכור אלא תבואות של כל שנה:
צדור נוטל כו' צשדה החוזרת לאביו ציוצל כלומר צשדה החוזרת לאחים מחמת שמכרה אציהן דאי דחורה צחי האצ פשיטא ואשמועינן דגוף הקרקע לא היה קניו ללוקח והוא ליה מוחזק לאציו לפני מותו דאי קנינן הגוף דמי הוא ליה ראי ואין הצבור נוטל צראוי דכתיב (דברים כא) צכל אשר ימצא לו צמוחזק צידו:
צריך הרשאה.
מאשמו אם צא לדון עם שום אדם צגוף הקרקע דאי ליכא הרשאה מצי א"ל לאו צעל דברים דידי את דקנין פירות לאו קנינן הגוף הוא:
דלא נחית.
לדון לפירא שאין לו לדון עמו כלום צפירות שאין לו טענה עם אותו האיש צפירות כלל:

הדרן עלך השולח

הניזקין שמין להן.
ניזקן וגוזין דמי ניזקן:
צעידת.
שצנכפי המזיק שנוט לו לאדם לגבות מועט מקרקע עידית ולא לגבות הרבה מציורית. וכולהו מפני תיקון העולם כדמפרש גגמ':
אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות.
הגזול שדה ומכרה לאחר וזרעה וזמחה ועשתה פירות וצא נגזל וגצאה עם פירותיה מן הלוקח ואינו משלם ללוקח כי אם הציאה חוזר הלוקח על המוכר וגובה דמי הקרקע מנכסים משועבדים שמכרה לו צאחריות וכתב לו שטר מכירה והרי היא מלוה צשטר ואת הפירות מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים ובגמ"י מפרש טעמא. וכן לשצח קרקעות אם השציחה הלוקח צנטיעת אילנות או טייצה צוצל ודיירה:
והמוצא מציאה.
ומחזירה ובעלים אומרים שלא החזיר כולה לא יצבע:
מפני תיקון העולם.
א' אכולהו קאי:
גמ' **צדניקן שיימינן.**
מדלוריימא שאם היתה זיבורית של מזיק כעידית אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.
עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין ערוגה יפה שצכל שדה הניזק וגזותן לו דמיה ואפילו היתה זו כחושה ולקמן פריך אכל כחושה משלם שמנה:
לא צא הכסו.
להחמיר עליו לשלם יותר ממה שהזיק:
אלא לגבות לניזקין.
שיעור דמי נזקן כמות שהוא:
מן העידית.
אם אין לו מעוט ורואה לפדוע לו קרקע צשומא צריך ליתן לו מקרקע מעולה שלו:
וקל וחומר להקדש.
לקמן י"י מפרש:
אכל כחושה משלם שמנה.
בתמיה:
ערוגה צין הערוגות.
והיו צהן כחושות ושמונות מעורצות זו אלל זו:
ולא ידעינן.
אין:
המוציא מחברו עליו הראיה.

עליו להציא עדים לצרר את הספק.
ודלוריימא היא צבצא קמא (דף מו:) מי צעל דברים יגש אליהם (שמות כד) יגיש ראייה אליהם:
הכא

דצמזיק שיימינן:
מיטב שדרו.
של ניזק. השמא משמע שאם שילח צעירו ואכלה ערוגה של בית סאה צשדה צצירו שמין